

มอนนโยบายรัฐบาลใหม่ 'แดง-น้ำเงิน' แคะกระตุ้นSetระยะสั้น หวั่น"ส้ม"มาหลายกลุ่มส่อชะตาขาด

มอนนโยบายรัฐบาลใหม่
'แดง-น้ำเงิน' แคะกระตุ้นSetระยะสั้น
หวั่น"ส้ม"มาหลายกลุ่มส่อชะตาขาด

จับตาดตลาดหุ้นไทยหลังการเลือกตั้ง นโยบายบรรดาพรรคตัวเต็ง จะส่งผลบวกหรือลบต่อกลุ่มธุรกิจไหนบ้าง? เริ่มที่ "แดง" รอบนี้มาแบบนักล่าภาษี ดันกลุ่มเทคโนโลยีได้ประโยชน์ แถมกลุ่มลีสซิ่งก็ได้านิสงส์ ขณะที่ "น้ำเงิน" กลุ่มรับเหมาจะเซที่สุด ทั้ง 2 สีแคะกระตุ้น Set ระยะสั้น แต่ถ้า "ส้ม" ขึ้นนำ กลุ่มรับเหมาฯ-พลังงานไฟฟ้ามีปาดเหงื่อ แถมกลุ่มเทคโนโลยีอาจเด่น จนเป็น "New S-Curve" ใหม่ กลบรัศมีบลูชิปเดิมๆ พบยังมีหลายกลุ่มทุนธุรกิจไม่สะทกสะท้าน

อ่านต่อหน้า

2

ตลาดเงิน-ตลาดทุน

จับตาตลาดหุ้นไทยหลังการเลือกตั้ง นโยบายพรรคตัวเต็ง จะส่งผลบวกหรือลบต่อกลุ่มธุรกิจไหนบ้าง? เริ่มที่ “แดง” รอบนี้มาแบบนักล่าภาษี ดันกลุ่มเทคโนโลยีได้ประโยชน์ เกมกลุ่มอีสซิ่งก็ได้านิสงส์ฯ ขณะที่ “น้ำเงิน” กลุ่มรับเหมาจะเฮที่สุด ทั้ง 2 สีแค่กระตุ้น Set ระยะสั้น แต่ถ้า “ส้ม” ขึ้นนำ กลุ่มรับเหมาฯ - พลังงานไฟฟ้ามีปาดเหงื่อ เกมกลุ่มเทคโนโลยีอาจเด่น จนเป็น “New S-Curve” ใหม่ กลบรัศมีบลูชิปเดิมๆ พบยังมีหลายกลุ่มทุนธุรกิจไม่สะกสะก้าน

ผ่านพ้นไปแล้วสำหรับวันชี้ชะตาประเทศ! (8 ก.พ.) เมื่อเสียงประชาชนดังลั่นหับเลือกตั้ง 2569 สิ่งตามมาคือ “ความจริงใหม่” ของเศรษฐกิจไทยที่กำลังจะถูกเขย่าอย่างรุนแรง ว่าจะเดินหน้าต่อไปในทิศทางใด ขณะที่ตลาดหุ้นไทย ที่ผ่านมามีถูกยกให้เป็น “สนามรบ” ที่สะท้อนอำนาจ และผลประโยชน์ของกลุ่มทุนการเมือง อยู่บ่อยครั้ง ซึ่งรวมถึงการเลือกตั้งครั้งนี้ด้วย

ดังนั้น ไม่ว่าพรรคใดสามารถครองอำนาจ และเข้ามามีจัดตั้งรัฐบาล นโยบายของพรรคแกนนำรัฐบาลย่อมก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางบวก และลบต่อหุ้นในอุตสาหกรรมต่างๆ รวมถึงหุ้นที่มีความเกี่ยวข้องกับนักการเมือง หรือกลุ่มทุนทางการเมืองด้วยเช่นกัน

นั่นเพราะเมื่อแต่ละขั้วอำนาจเข้ามาคุมบังเหียน นโยบายที่หาเสียงไว้ จะกลายเป็น “ยาวิเศษ” หรือ “ยาพิษ” ให้กับกลุ่มธุรกิจ หรือ

กลุ่มทุนใหญ่หลายกลุ่ม เพราะจากเดิมที่เคย “ลอยตัว” มาตลอด แต่หลังจากการเลือกตั้งและมีรัฐบาลใหม่แล้ว จะยังคงมีอิทธิพลเหนือการเปลี่ยนแปลงได้จริงหรือไม่?

เพื่อไทย “นักล่าภาษี”

มีการคาดการณ์ว่า หาก “เพื่อไทย” กลับคืนสู่ทำเนียบรัฐบาล หุ้นกลุ่มที่เกี่ยวข้องจะสะท้อน “อำนาจ” ของพรรคโดยตรง โดยราคาหุ้นเหล่านี้มีโอกาสจะเขียวขจีรับข่าวทันที เริ่มที่ SC (บมจ.เอสซีเอสเอส คอร์ปอเรชั่น) ซึ่งถือหุ้นใหญ่โดยตระกูลชินวัตร (แพทองธาร, พินทองทา) คาดว่าจะได้ประโยชน์โดยตรงจากนโยบาย “บ้านประชาชน” และการลดค่าธรรมเนียมการโอน/จดจำนองที่พรรคจะประกาศใช้เพื่อกระตุ้น GDP ผ่านภาคอสังหาฯ รวมถึงโอกาสในการขายที่ดินแปลงใหญ่ในมือเพื่อพัฒนาโครงการรัฐบาล

ตามมามีด้วย PR9 (โรงพยาบาลพระรามเก้า) ซึ่งมีคุณหญิงพจมาน ดามาพงศ์ เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ น่าจะได้รับานิสงส์นโยบาย Medical Hub และการขยายสิทธิบัตรทองให้ “รักษาได้ทุกที่” จะทำให้โรงพยาบาลระดับพรีเมียมที่มี Connection กับรัฐได้รับโควตาหรือสิทธิพิเศษในการดูแลผู้ป่วยต่างชาติและผู้ป่วยประกันสังคม

แต่การเลือกตั้งรอบนี้ น่าจะล้มภาพจำปี 2566 ไม่ได้เลย เพราะเพื่อไทย รอบนี้ไม่ได้มาแจกเงินให้คนค้าว่าทำลายวินัยการคลัง แต่มาในโหมด “Enabler” ที่จะเดินหน้าไล่เก็บภาษีอย่างเบ็ดเสร็จเป็นกอบเป็นกำ เริ่มที่ นโยบาย “เศรษฐกิจฐานราก” ถูกมองว่าเป็น “เครื่องมือสร้างระบบเศรษฐกิจนอกระบบ”

ทำให้หุ้นที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากนโยบายนี้ของพรรคเพื่อไทย หากสามารถเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลรอบนี้ ถูกเฟ่งเสียงไปที่หุ้นกลุ่ม GovTech (BE8, BBK) และหุ้นกลุ่มบัญชี/ซอฟต์แวร์จะได้รับานิสงส์มหาศาลจากการที่ร้านค้าทั่วประเทศต้องเร่งติดตั้งระบบ POS เพื่อออกไปเสร็จชิงโชคให้ลูกค้า

สิ่งที่น่าสนใจเพิ่มเติม คือการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัลรอบนี้ พบว่า ตระกูลชินวัตรเองนั้น ไม่ได้เน้นแค่สิ่งทรมหกรรม (SC)

เพียงอย่างเดียวแล้ว แต่กำลังขยายอิทธิพลเข้าสู่ Digital Asset การลงทุนใน Startup สาย Tech มากขึ้น รวมถึงแพลตฟอร์มซอฟต์แวร์ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐ

ถัดมาคือ นโยบาย “ผ่อนดี 1 ปี ฟรี 1 งวด” ถูกมองว่าเป็น “ยาชูกำลังกลุ่มเช่าซื้อ” นั้นทำให้คาดว่าหุ้นเด่นในกลุ่มนี้คือ MTC, SAWAD, TIDLOR เพราะกลุ่มนี้จะกลับมามีคึกคักอีกครั้ง เมื่อถูกหนุนให้พยายามรักษาระดับเพื่อรับสิทธิ “ฟรีงวด” จากรัฐ ดังนั้นเมื่อรัฐบาลรับหน้าที่จ่ายเงินงวดนั้นแทนประชาชน เงินภาษีจึงไหลเข้าบริษัท ซึ่งสิ่งเหล่านี้โดยตรงอย่างถูกกฎหมาย

ไม่เพียงเท่านั้น นโยบายการประกันกำไรสินค้าเกษตร 30% และนโยบาย “ผ่อนดี 1 ปี ฟรี 1 งวด” ยังช่วยทำให้กลุ่มธนาคารพาณิชย์ (KBANK, SCB, BBL) จะได้รับแรงกดดันน้อยลงกว่าปี 66 เพราะรัฐบาลหันมาใช้ “มาตรการกึ่งการคลัง” (รัฐช่วยจ่าย) มากกว่าการบังคับให้ธนาคารแบกรับฝ่ายเดียว

ขณะเดียวกัน ยุทธศาสตร์ “Aviation & Food Hub” สะท้อนว่า พรรคเพื่อไทยรอบนี้ไม่เน้นแลนด์บริดจ์แต่เน้นโครงสร้างเดิม โดยหันมาทบทวนความคุ้มค่าของโครงการแลนด์บริดจ์” และหันกลับไปเน้นการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้วให้เต็มประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลบวกต่อหุ้นกลุ่มท่องเที่ยวและโลจิสติกส์การบินโดยตรง

ผลกระทบจากนโยบายเพื่อไทย

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีผลที่ได้รับผลบวก ย่อมมีหุ้นที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายแบบใหม่ของพรรคเพื่อไทย ด้วยเช่นกัน นั่นคือกลุ่มค้าปลีกและอสังหาฯ เนื่องจากนโยบาย “สร้างเศรษฐกิจวันละ 9 คน” (ทวยไบเรจ) คือการบีบให้ทุกธุรกิจต้อง “เข้าระบบภาษี 100%” ธุรกิจอสังหาฯ หรืออสังหาฯที่เคยมีกำไรแฝงจากการบริหารจัดการภาษีแบบเดิมๆ จะถูกบังคับให้โปร่งใส ทำให้กำไรสุทธิ (Net Profit) ลดลงทันทีจากการจ่ายภาษีที่เต็มเม็ดเต็มหน่วยมากขึ้น โดยเฉพาะหุ้นอสังหาฯ ที่เน้นขายโครงการแนวราบในพื้นที่ต่างจังหวัด ซึ่งเดิมอาจมีระบบบัญชีไม่เข้มงวดเท่าไร

นอกจากนี้ อีกกลุ่มที่จะได้รับผลกระทบด้วยนั่นคือ กลุ่มธุรกิจพลังงานและสาธารณูปโภค อาทิ GULF, GPSC, BGRIM เนื่องจาก “เพื่อไทย 69” ชูนโยบาย “ลดค่าครองชีพทันที” (ทั้งค่าไฟ และค่าเดินทาง) เพื่อแข่งกับพรรคประชาชน ในฐานะแกนนำรัฐบาลปัจจุบัน เพื่อไทยจะถูกกดดันให้ “เลื่อนมือ” ผู้ผลิตพลังงานเพื่อเอาใจฐานเสียงแบกรับต้นทุนค่าไฟที่แพงแทนประชาชน นั้นทำให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้า (PPA) ที่เคยมีกำไรคงที่ อาจถูกเจรจาขอความร่วมมือหรือปรับโครงสร้างราคาใหม่ ซึ่งเป็น Sentiment ลบต่อราคาหุ้นกลุ่มโรงไฟฟ้าอย่างมาก

ถัดมาคือ กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ และกลุ่มเกษตรแปรรูป แม้เพื่อไทยจะบอกว่าพิจารณาตาม GDP แต่เป้าหมาย 600 บาทในปี 2570 คือ “สัญญาประชาคม” ที่ต้องทำให้ได้ อุตสาหกรรมที่ยังใช้แรงงานเป็นหลัก (Labor Intensive) และไม่สามารถเปลี่ยนเป็นระบบ AI ได้ทัน จะเผชิญกับ Margin ที่หดตัวลงจนอาจถึงขั้นขาดทุนนั้นทำให้หุ้นในกลุ่มยานยนต์ที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่ EV และกลุ่มส่งออกที่เจอศึกสองด้านทั้งค่าแรงแพงและค่าเงินบาทแข็งค่า

ไม่เพียงเท่านั้น สำหรับกลุ่มธุรกิจ อาจต้องเผชิญกับคู่แข่งแบบผู้ค้าปลีกรายย่อย โดยคาดว่าจะมีความเข้มแข็งขึ้นหากปรับตัวทัน และนั่นจะทำให้กลุ่มทุนใหญ่ (CPALL, BJC) อาจต้องเจอกับคู่แข่งที่ไม่อาจกินรวบได้เหมือนที่ผ่านมา

สุดท้ายคือกลุ่ม ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ (BBL, KBANK, SCB) แม้รัฐจะช่วยจ่ายส่วนหนึ่ง แต่การท่ามามาตรการกึ่งการคลัง

แบบนี้ มักจะมาพร้อมกับการขอความร่วมมือให้เบงก์ “ลดดอกเบี้ยเงินกู้” หรือ “ชะลอการทวงหนี้” ซึ่งทำให้กระแสเงินสด และ NIM (ส่วนต่างรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ) ของธนาคารแดงลง

“ภูมิใจไทย” อาณาจักรเมกะโปรเจกต์

ส่วนกรณีหาก “พรรคภูมิใจไทย” ได้เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาล หลังการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 8 ก.พ. ที่ผ่านมา และหากยังคงกุมบังเหียนกระทรวงการคลัง โดยเฉพาะ กระทรวงคมนาคม หลายฝ่ายคาดว่าทิศทางการลงทุนของไทยจะถูกขับเคลื่อนด้วย “อีริฐ และปุณ” หมายถึงโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่จะยังเดินหน้าต่อไป และนั่นคือเครื่องจักรทำเงินหลักของกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะรับเหมาก่อสร้าง นั้นเพราะนโยบายของพรรคนี้เน้นความต่อเนื่องและสัมปทานระยะยาว ซึ่งผูกโยงกับกลุ่มทุนก่อสร้างและพลังงาน

เริ่มที่โครงการแลนด์บริดจ์ (Landbridge) นี่คือนโยบายเรือธง (Flagship) ที่ภูมิใจไทยประกาศ “พูดแล้วทำ” มาตลอด และในปี 2569 นี่จะเป็นการเร่งเครื่องเข้าสู่ขั้นตอนประมูลจริง ขณะหุ้นรับเหมาที่มีโอกาสกว้างไกล คือ STECON (บมจ. สเตคอน กรุ๊ป) แม้ “เสียหนู” อนุทิน จะประกาศวางมือจากธุรกิจ แต่คนในตระกูล “ชาญวิรุฬห์” และเครือข่ายบุตร-ธิดา (เศรษฐี, อนิลรัตน์) ยังคงถือหุ้นใหญ่ และมีอำนาจบริหารผ่าน Holding Company

ทำให้หุ้นไม่พ้นที่หลายฝ่ายจะเชื่อว่า STECON คือเต็งหนึ่งในการควางงานถมทะเล และก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทั้งระนอง และชุมพร รวมถึงมอเตอร์เวย์เชื่อมสองฝั่งทะเล นั้นหมายถึงเงินภาษีประชาชนที่ลงไปในพื้นที่บริดจ์ จะถูกเปลี่ยนเป็นรายได้ Backlog แส่นล้านบาทเช่นกัน

กลุ่มถัดมาที่คาดว่าจะได้รับอานิสงส์ นั่นคือ กลุ่มนิคมและโลจิสติกส์ ได้แก่ WHA, AMATA, SJWD เพราะจะได้อานิสงส์จากการกวาดซื้อที่ดินในเขตระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) ที่พรรคพยายามผลักดันผ่านกฎหมายเฉพาะ

โครงการถัดมาคือ นโยบาย “รถไฟฟ้า 40 บาท” และ “รถเมล์ไฟฟ้า 10 บาท” หุ้นได้รับผลบวก ได้แก่ BEM ซึ่งถือเป็นสายสัมพันธ์อันดีระหว่างพรรค และกลุ่ม ช.การช่าง (CK) ซึ่งเป็นพันธมิตรแนบแน่น โดยนโยบายดังกล่าวจะมาพร้อมกับการที่รัฐต้อง “อุดหนุนส่วนต่าง” ให้เอกชน นั่นหมายถึงเงินภาษีจะถูกใช้ไปเพื่อรักษาผลกำไรให้สัมปทานรถไฟฟ้า ถัดมาคือ กลุ่มยานยนต์ไฟฟ้า ได้แก่ NEX และ EA เพราะได้อานิสงส์จากการเปลี่ยนรถเมล์ทั่วกรุงเทพฯ เป็น EV ตามนโยบาย Feeder 10 บาท ของพรรค

นอกจากนี้ อีกนโยบายที่น่าสนใจ คือ “พักหนี้ 3 ปี” ประเด็นดังกล่าว คาดว่าจะทำให้กลุ่มธนาคารพาณิชย์ เช่น KBANK, KTB, SCB ได้รับผลกระทบ เนื่องจากนโยบายพักหนี้แบบ “หยุดต้น-หยุดดอก” ไม่เกินคนละ 1 ล้านบาท แม้จะช่วยฐานเสียงรากหญ้า แต่ทำให้ระบบธนาคารสูญเสียรายได้ดอกเบี้ยมหาศาล และเสี่ยงต่อการเกิด “วินัยทางการเงินบกพร่อง” (Moral Hazard) ขณะที่กลุ่มค้าปลีกอย่าง CPALL, CPAXT คาดว่าจะไม่ได้รับผลกระทบ เพราะเมื่อคนไม่ต้องผ่อนหนี้ เงินที่เหลือในกระเป๋าจะถูกนำมาใช้จ่ายสินค้าอุปโภคบริโภคในเครือค้าปลีกใหญ่ทันที

ไม่เพียงเท่านั้น ยังสิ่งที่น่าสนใจได้โครงการ “แลนด์บริดจ์” เพิ่มเติม เพราะโครงการดังกล่าวยังมีเรื่อง “การจัดการน้ำและพลังงาน” เข้าไปด้วย ขณะเดียวกันมีรายงานว่ามีบริษัทในเครือ STECON ที่แตกไลน์ไปทำธุรกิจพลังงานและสาธารณูปโภค (ข่าที่ 2 และ 3 ของบริษัท) ทำให้มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ต่อการเข้ารับงานวางท่อก๊าซ และระบบน้ำข้ามคาบสมุทร ซึ่งมูลค่าสูงพอๆ กับงานก่อสร้างท่าเรือ

พรรคประชาชน-หลายทุนผูกขาด

สิ่งหนึ่งที่ทำให้พรรคนี้ได้รับกระแสตอบรับจากประชาชน นั่นคือการรื้อกติกาเดิมที่เอื้อประโยชน์ให้ยักษ์ใหญ่มาเป็นทศวรรษ โดยรวมพรรคนี้ไม่ได้มาเพื่อ “แจก” แต่มาเพื่อ “รื้อ” นโยบายหลักคือ การทำให้ตลาดกลับมาแข่งขันกันอย่างเสรี (Fair Competition) ซึ่งจะส่งผลให้ Market Cap ของตลาดหุ้นไทยเปลี่ยนมือจาก “ยักษ์ใหญ่กินรวบ” ไปสู่ “SMEs และนวัตกรรม”

เริ่มต้นนโยบาย “ไฟฟ้าเสรี” เป็นนโยบายปฏิรูปโครงสร้างพลังงาน เปิดเสรีการซื้อขายไฟฟ้า (Net Metering) และลดอำนาจการผูกขาดของรัฐวิสาหกิจ และคู่สัญญาเอกชนรายใหญ่ ดังนั้นหากพรรคนี้สามารถขึ้นบริหารประเทศ และเดินหน้านโยบายนี้ จะทำให้ผู้กลุ่มพลังงาน (ไฟฟ้า) ได้รับผลกระทบหนัก ได้แก่ GULF, BGRIM, GPSC เนื่องจากความแน่นอนของรายได้จากสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (PPA) ระยะยาวจะถูกกลืนคลอนด้วยกติกาใหม่ที่มีการแข่งขันด้านราคาและพลังงานสะอาดรายย่อย ขณะเดียวกันในกลุ่มนี้ก็มีหุ้นที่จะได้รับประโยชน์เช่นกัน นั่นคือ กลุ่มรับติดตั้งโซลาร์เซลล์ และเทคโนโลยี Smart Grid เช่น GUNKUL, SPCG เพราะ ประชาชนจะแท่งกันผลิตไฟฟ้าใช้เอง และขายคืนเข้าระบบได้จริงตามกฎหมายใหม่

ถัดมานโยบาย “สุราก้าวหน้า” ถือเป็นการปลดล็อกกฎระเบียบการผลิตสุราและเบียร์ เพื่อให้รายย่อยแข่งขันได้ นั่นทำให้ มีกลุ่มหุ้นที่เสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มเครื่องดื่มอย่าง CBG (เบียร์ตะวันออก), ThaiBev (นอกตลาดแต่กระหนาบกลุ่มไฮโดร) เพราะส่วนแบ่งการตลาดที่เคยนอนกินนิ่งๆ จะถูกรบกวนด้วย Craft Beer และสุราพื้นบ้าน นับหมื่นแบรนด์ที่คุณภาพสูงกว่าและมีเรื่องราว (Storytelling) ดึงดูดผู้บริโภครุ่นใหม่ ขณะที่กลุ่มหุ้นที่จะได้รับประโยชน์จากเรื่องดังกล่าวคือ กลุ่มบรรจุภัณฑ์และโลจิสติกส์รายย่อย ที่จะเข้าไปรองรับการขยายตัวของสินค้าท้องถิ่น

อีกหนึ่ง นโยบายที่น่าสนใจ คือ นโยบาย “ปฏิรูปรัฐวิสาหกิจและทุนนอมินี” เพราะจะมีการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าอย่างรุนแรง และตรวจสอบการถือหุ้นนอมินีเพื่อปราบทุนเทา/ทุนผูกขาด ทำให้กลุ่มโทรคมนาคม (ADVANC, TRUE) และกลุ่มทุนผูกขาดที่โตด้วยคอนเนกชันการเมือง ได้รับผลกระทบ จากการตรวจสอบการทำรายการระหว่างกัน (Related Party Transactions) ที่เข้มงวดขึ้น จะทำให้การโอนย้ายกำไรในเครือข่ายทุนใหญ่ทำได้ยากขึ้น

ถัดมาคือ นโยบาย “SME First” คือการเพิ่มสิทธิหักค่าใช้จ่ายเหมาสูงสุด 90% และให้ SMEs เข้าถึงงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐเป็นลำดับแรก นโยบายดังกล่าว คาดว่า จะเอื้อต่อหุ้นขนาดกลางและเล็ก และกลุ่มธนาคารที่เน้นรายย่อย (TISCO, KKP) นั่น เพราะเมื่อ SMEs แข็งแรงขึ้น หนี้เสียจะลดลง และเกิดความต้องการสินเชื่อใหม่เพื่อการขยายตัว

จากที่กล่าวว่า ช่วยสะท้อนว่า นโยบายพรรคประชาชนคือความเสี่ยงเชิงโครงสร้าง (Structural Risk) ของตลาดหุ้นไทยในรูปแบบเดิม เพราะหากพรรคนี้ชนะ “หุ้นตัวใหญ่” ใน SET50 ที่คุ้นเคยอาจจะกลายเป็นหุ้นที่ไม่มีการเติบโต (Value Trap) ในขณะที่หุ้นนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เคยถูกเบียดบัง มีโอกาสจะกลายเป็น “New S-Curve”

ขณะที่นโยบายของพรรคประชาชน ยังช่วยกดดันต่อกลุ่มค้าปลีกและห้างสรรพสินค้า เช่น CPALL (7-Eleven), CPAXT (Makro/Lotus's) นั่นเพราะแม้ไม่ได้ห้ามขาย แต่พรรคประชาชนหนุนนโยบาย “ห่วยโบฮีเรีย SMEs” ซึ่งจะช่วยให้โชคเฉพาะคนที่ซื้อของจากร้านค้ารายย่อยเท่านั้น เพื่อดึงคนออกจากห้างใหญ่ไปเข้าร้านโชห่วยหรือร้าน

SMEs ในชุมชนแทน ถือเป็นการดึง “ยอดขาย” ออกจากมือทุนใหญ่แบบนิ่มนวล

ถัดมา คือ กลุ่มรับเหมาก่อสร้างและสัมปทาน ที่จะได้รับผลกระทบจากนโยบายพรรคประชาชน เช่น STECON, CK, BEM เพราะพรรคเน้นการ “เปิดประมูลที่โปร่งใส” และตรวจสอบโครงการเมกะโปรเจกต์ย้อนหลัง (รวมถึงแลนด์บริดจ์ที่พรรคนำเงินต้นไว้) หากพบว่า TOR ไม่เป็นธรรมหรือเอื้อพวกพ้อง โครงการอาจถูกชะลอหรือรื้อใหม่ ทำให้ความคาดหวังเรื่องรายได้ในอนาคตของกลุ่มรับเหมา “สายการเมือง” ตกอยู่ในความเสี่ยง

นอกจากนี้ ยังรวมถึงกลุ่มนิคมอุตสาหกรรมและอสังหา โดยเฉพาะบริษัทที่พึ่งพาการเช่าที่ดินหรือคอนโดให้ “ทุนนอมินี” เนื่องจาก พรรคมีนโยบายปราบทุนเทาอย่างจริงจังและการตรวจสอบเส้นทางการเงินคนต่างชาติที่เข้ามาถือครองอสังหา ผิดกฎหมาย จะทำให้ดีมานด์ “ปลอม” หายไปจากตลาด ส่งผลกระทบต่อยอดโอนของบริษัทที่เน้นลูกค้ากลุ่มนี้

แต่กลุ่มเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์ จะได้รับอานิสงส์ด้านบวก โดยหุ้นในกลุ่มนี้ เช่น BE8, BBIK, Bluebird เพราะนโยบาย “รัฐบาลดิจิทัล” ของพรรคจะเน้นการโอนย้ายงานรัฐลงสู่ระบบซอฟต์แวร์เพื่อลดคอร์รัปชัน รวมถึงการทาบระบบ Smart Grid ในภาคพลังงาน ทำให้บริษัทที่ปรึกษาด้าน Tech และวางระบบเหล่านี้มีงานล้นมือ

นั่นทำให้ พรรคประชาชนคือ “ตัวเปลี่ยนเกม” (Game Changer) เพราะไม่ได้เข้าไปช่วยกลุ่มไหนเป็นพิเศษ แต่เขาเข้าไป “เปลี่ยนกติกา” ให้ทุกคนต้องสู้กันด้วยฝีมือ

กลุ่มทุน “อยู่เป็น” ไม่สะทกสะท้าน

ในขณะที่หุ้นบางกลุ่มอาจจะสั่นคลอนตามคะแนนเสียงในหีบ แต่มี “ยักษ์ใหญ่” บางกลุ่มที่ถูกออกแบบมาให้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างพื้นฐานในการดำรงชีวิตของคนไทย จนไม่ว่ารัฐบาลไหนเข้ามาธุรกิจของพวกเขาก็ไม่สะทกสะท้าน เริ่มที่อาณาจักร CP Group (CPALL, CPAXT) ที่ไปได้กับทุกนโยบายของทุกพรรคที่มีโอกาสจะขึ้นมาเป็นแกนนำรัฐบาลใหม่ โลว์เรียดตั้ง นโยบาย “ห่วยโบฮีเรีย” ของพรรคเพื่อไทย ต้องยอมรับว่าระบบ POS ของ 7-Eleven พร้อมที่สุด

ขณะที่พรรคภูมิใจไทยกลุ่มนี้ยังได้รับประโยชน์จาก “คนละครึ่งพลัส” ที่เม็ดเงินส่วนใหญ่ไหลเข้าสู่ระบบค้าปลีกรายใหญ่ ส่วนพรรคประชาชน แม้จะมีนโยบายหลายทุนผูกขาด แต่การจะรื้อระบบ Supply Chain ที่ CP สร้างมาหลายสิบปีนั้นทำได้ยากและต้องใช้เวลา อีกทั้ง CP เป็นกลุ่มธุรกิจที่ “ปรับจูน” ตัวเองให้เข้ากับข่าวอำนาจใหม่ได้อย่างรวดเร็วเสมอ

กลุ่มถัดมาคือ กลุ่ม ไทยเบฟ (ThaiBev) นอกจากเรื่องเครื่องดื่มที่เป็น Cash Cow มหาศาลแล้ว กลุ่มนี้ยังถือครองที่ดิน (Land Bank) มหาศาลทั่วประเทศ แม้มีนโยบาย “สุราก้าวหน้า” ของพรรคประชาชนจะส่งผลกระทบต่อในเชิงความรู้สึก แต่ในเชิงสเกลการผลิตและการกระจายสินค้า (Distribution) ไทยเบฟมีโครงข่ายที่แข็งแกร่งจนยากที่รายย่อยจะโค่นล้มได้ในเร็ววัน นอกจากนี้ยังมีการขยายฐานรายได้ไปสู่ต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดความเสี่ยงจากการเมืองในไทย

อีกกลุ่มคือ BDMS (เครือกรุงเทพดุสิตเวชการ) ของกลุ่มปราสาททองโอสถ นั่นเพราะสุขภาพเป็นเรื่องที่รอไม่ได้ และประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัวในปี 2569 ดังนั้นไม่ว่ารัฐบาลจะเน้น Medical Hub (เพื่อไทย) หรือการดูแลสุขภาพพื้นฐาน BDMS

ก็เป็นผู้เล่นอันดับ 1 ที่มีทั้งมาตรฐานและเครือข่ายโรงพยาบาลที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่มีกำลังซื้อสูงที่สุด

และอีกกลุ่มที่น่าจับตา คือ กลุ่มธนาคาร “BBL” (ธนาคารกรุงเทพ) ในขณะที่ธนาคารอื่นอาจหนาวๆ ร้อนๆ กับนโยบายพักหนี้ แต่ BBL เน้นลูกค้า Corporate และลูกค้ารายใหญ่ทั้งใน และต่างประเทศ อีกทั้ง BBL มีความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มทุนเก่าแก่ (Old Money) มาอย่างยาวนาน และมักจะได้รับความไว้วางใจให้เป็น “ผู้จัดการการเงิน” ในโครงการรัฐขนาดใหญ่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลชวโชน

สิ่งเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทุนเหล่านี้ไม่ได้โตมาเพราะ “พึ่งพาการเมือง” เพียงอย่างเดียว แต่โตมาเพราะ “ทำให้ตัวเองกลายเป็นส่วนสำคัญที่รัฐบาลขาดไม่ได้” ในปี 2569 เราจะเห็นกลุ่มทุนเหล่านี้ก้าวขึ้นไปร่วมงานระดับโลกอย่าง World Economic Forum (WEF) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขา คือ “ตัวแทนเศรษฐกิจไทย” ในเวทีโลก ซึ่งเป็นการสร้างเกราะคุ้มกันทางการเมืองอีกชั้นหนึ่ง เพราะพวกเขาสร้างกำไรได้จากลมหายใจของคนไทยในทุกๆ วัน!

ดังนั้น การเลือกตั้งในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2569 ไม่ใช่เพียงการเปลี่ยนหัวหน้าจ แต่คือการตัดสินใจว่าประเทศไทยจะเลือก “ต่อลมหายใจให้โครงสร้างเดิม” หรือจะ “รื้อถอนเพื่อสร้างกติกาใหม่” โดยหาก “เพื่อไทย” และ “ภูมิใจไทย” จับมือกัน เราจะเห็นการผสมผสานระหว่าง “นวัตกรรมดิจิทัล” และ “อีซูมพ์สัมปทาน” ขณะที่ตลาดหุ้นจะตอบรับเชิงบวกในระยะสั้น (Election Rally) โดยเฉพาะหุ้น Blue-chip ขนาดใหญ่

ขณะเดียวกัน หากพรรคประชาชนได้รับชัยชนะแบบแลนด์สไลด์ ตลาดหุ้นไทยอาจเผชิญกับภาวะช็อกในระยะสั้นจากความกังวลของกลุ่มทุนสัมปทานเดิม แต่ในระยะยาวจะเป็นผลดีต่อหุ้นนวัตกรรมและ SMEs ทำให้กระจายความเสี่ยงออกจากหุ้นสัมปทาน เข้าสู่หุ้นที่มีความสามารถในการแข่งขันระดับโลก (Export) และหุ้นกลุ่มเทคโนโลยี (Tech/Software) มีความน่าสนใจ โดยคาดว่า วันที่ 9 ก.พ.นี้ นักลงทุนน่าจะพอเริ่มเห็นเค้าโครงของรัฐบาลชุดใหม่กันแล้ว .